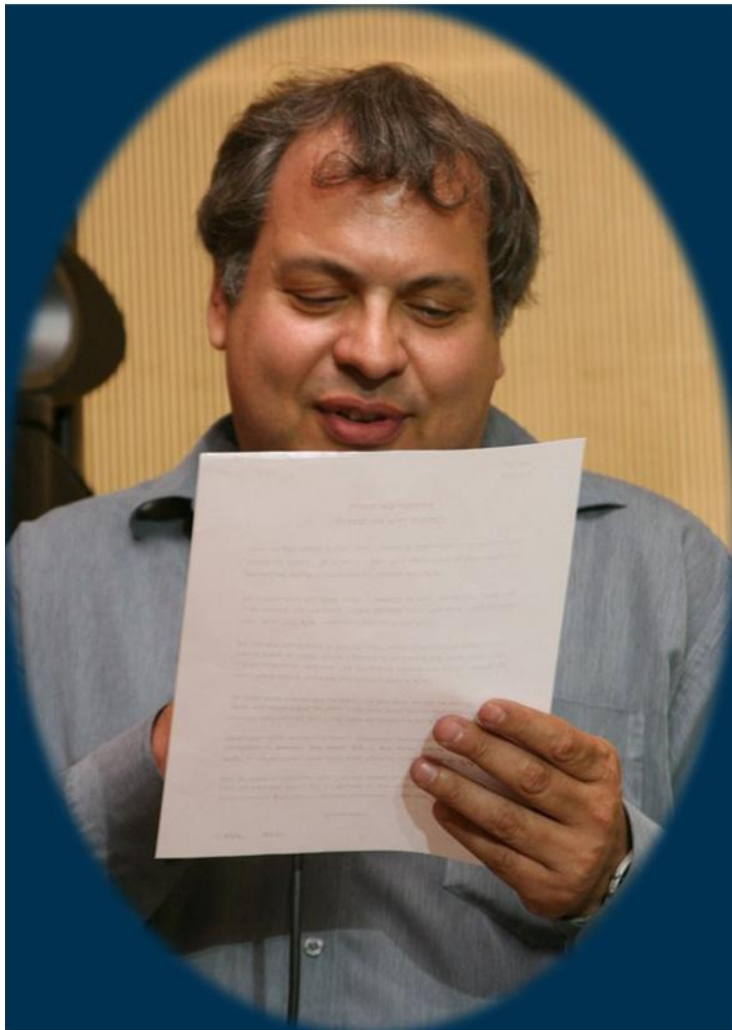

יובל שחל

תמיד איתנו

"אדם שמרבית חייו הקדים את זמנו גם מותו יבוא בטרם עת".

פתח דבר

הרעיון לחוברת נולד לא רק מתוך רצון לשמר את יובל שהכרנו, יובל שאהבנו. רצינו להנציח את יובל על מנת להמשיך להחיות אותו ולחיות איתו גם בהמשך הדרך. אך לא רק זאת, החוברת הזו נולדה גם מתוך סקרנות אמיתית לגלות צדדים חדשים באישיותו של אותו מרצה נערץ. יובל, לימד אותנו המון על עצמנו ועל מה שמסתתר בתוכנו. את אותותיו הוא השאיר עד היום באמצעות הדרך בה הקפיד ללכת ללא שום קיצורי דרך. אנו מקווים כי נמשיך ללמוד ממנו לא מעט גם בעתיד.

לדעתנו, יובל היה ההיפך מכל תדמית שהיא. תמיד מצא נושא לשיחה עם השומר בספרייה באותה מידה שהתעניין בסטודנטים, בחבריו להוראה ובעצם בכל מי שהיה סביבו, ובמיוחד בכאלה שלא. לרוב, עשה רק מה שהאמין בו ולא הסתתר תחת צלה של תדמית כזו או אחרת.

זו גם הסיבה האמיתית לצורה בה בנינו את החוברת. שילבנו בה קשת רחבה של צורות ביטוי המרכיבה אנשים שונים מתחומי חיים מגוונים. לכל אלה נמצא משהו משותף, הקושר אותם אל עולמו של יובל. יותר מסביר, כי בין השירים, דברי המשפחה, החברים (גם של אלה שהרגישו בתור כאלה למרות שלא נאמרו הדברים בגלוי), יימצא קשר "יובלי" - כל מה שרחוק משיטתיות וקרוב יותר ל"אחר" ול"אחרות".

בניגוד לחוברת שמאגדת תחתה מספר מעגלים בחייו של יובל, במעבר לאתר האינטרנט החלטנו להפריד את האסופה לחלקים וזאת מטעמי נוחות לקריאה כמו גם נוחות מצידנו כדי להביא בפניכם את החוברת במלואה ללא שינויים.

מקווים שיש בחוברת זו כדי לעורר זכרונות ולגלות סיפורים חדשים על יובל שחל. אם את/ה מעוניינת להוסיף דבר מה משלכם, אנא פנו אלינו.

דניס נבודוב

Denis_nevod@walla.com

גנאדי גלפר

Genad10star@gmail.com

Sent: Friday, May 12, 2006 6:55

Subject: מותו ללא עת של יובל שחל

שלום,

המומים אנו שולחים מיל אחרון זה מהמחשב של יובל שחל ז"ל. יובל נפטר באופן פתאומי ביום חמישי בשעות הערב .

אין ספק כי הוא היה מנסח הודעה על מותו בדרך הרבה יותר מוצלחת.

על מועד ההלוויה שתתקיים ביום א' אחרי הצהרים בקיבוץ עין גדי נודיע בנפרד. לפרטים על המועד ניתן לטלפן לטלפון 08-6594711 מזכירות הקיבוץ.

Dear all

We are sending this last mail from Yoval Shachal computer. I am very sorry to announce that Yoval passed away.

The funeral is going to be on Sunday in his kibbutz Ein-Gadi. For more details please call 08-6594711 (the kibbutz secretariat)

קדיש

יתגדל ויתקדש האדם ופועלו,

אשר מסכת חייו בעולמנו באה אל סופה.

יתקדש אחינו הנאסף היום אל אדמת עין גדי.

יתברך במילותיו, בכתביו ובתלמידים שהעמיד.

בצחוקו, בחבריו, באלו שאהב ושאהבו אותו.

ישתבח בייחודו אשר צרף אל עולמנו,

בחוט המיוחד לו ששזר ברקמת חייו.

יתגדל באור שהביא להניס חושך,

ביפה שהביא לצבוע את הכיעור,

בטוב שהביא לגרוע מהרע.

ייסלח על רגעי חולשתו אם עוררו עליו כעס וריב,

אם הקשיחו שעות בינו לבינינו.

יהי הזיכרון השמור בלבבות, המשך לחיים שבאו אל קיצם.

נישא אנחנו החיים בזיכרונו את זיכרו של המת.

ייחרת שמו של יובל על לוח החיים,

מראשית ואל ימים יבואו.

יובל,

הצעת להחזיר אותנו הביתה מהטיול במרוקו, ואכן עשית זאת, אבל בהחלט לא בדרך שסיכמנו. ברגעים המיוחדים במשפחה, בעצב וגם בשמחה, תמיד אתה הדובר, ופתאום, בלי אזהרה, השארת אותנו לבד לחפש מילים עליך.

גדלת בעין גדי, ילד פיקח ונבון, רגזן, עקשן וחושב שכבן הבכור הכל מגיע לו. בבית הספר למדת רק מה שעניין אותך או שהמורה מצא חן בעיניך. היתר נהפך ללא חשוב. ספרים היו אהבתך הגדולה מילדות, קראת וקראת, וזכרת הרבה בעל פה. מה שהצלחת לרכוש עד היום זה בעיקר ספרים, ספרים, ועוד ספרים.

בבית הספר התיכון בערד לא הסתדרת עם המסגרת, הפסקת ללמוד, עבדת בגן הירק, ותמיד טענת שהשנה הזו תרמה לך יותר מכל שנת לימודים.

זאת היתה התחלת השיטה לעשות הכל בקצב ובדרך משלך, אולי יותר ארוכה וקשה, אבל בסוף להגיע למטרה.

עשית בגרות אקסטרני, הלכת לשנת שירות לאופקים. במימונה השנה עוד נסעת לשם למשפחת פרץ. בצבא שרתת 4 שנים, וגם שם היו לך לא מעט בעיות עם המסגרת. בכל זאת התקדמת בסולם הדרגות.

אני לא זוכרת בדיוק את הסדר, אבל בעין גדי עבדת בגילת, הדרכת את חברת הילדים, ערכת את עלון הקבוץ, ה"אפיק", הדרכת בתנועה והתחלת בלמודים. באוניברסיטה התכוונת ללמוד משפטים, אבל במכינה החלטת שזה לא מתאים לך ועברת לתקשורת.

עזבת את עין גדי, וגילית את רוסיה. למדת רוסית, לאף אחד לא היה ברור למה, כנראה בעקבות הספרות הרוסית, נסעת לרוסיה בכל הזדמנות ולבסוף לשנתיים כשליח הסוכנות היהודית. תפקידך שם היה להיות בקשר עם סטודנטים יהודים. הגעת לריכוזים יהודים בכל רחבי רוסיה. גם שם לא תמיד הסתדרת עם המסגרת. את הזמן ברוסיה ניצלת לחלק שאלונים בקהילות היהודיות השונות, שאלונים ששמשו אותך בעבודת הדוקטורט על תקשורת יהודית ברוסיה.

חזרת לארץ, השתלבת באקדמיה, בעקר במכללה למנהל, ולפעמים, חודשיים או חודש בשנה, בזמן החופשות בארץ, לימדת גם במוסקבה.

ילדים משלך אין לך, אבל אהבת מאד ילדים וידעת ליצור קשרים ויחסים טובים עם ילדי המשפחה וילדי חברים.

הציניות שלך כסתה על טוב לב, על רגישות גדולה שהתחילה עוד בגן, כשבכית כשנורית אכלה התפוח, הפרח זרקה בחצר והלכה לשחק עם ילד אחר ועד לאחרונה, כשמדי פעם מחית דמעה. גילית רגישות לתלמידך ממגזרי המיעוטים והתייחסת אליהם יחס מיוחד. אתה מממן עד היום את הלימודים של בתו של הנהג הרוסי שהיה לך כשהיית שליח הסוכנות ברוסיה, וגם לנהג עצמו שלחת כספים מדי פעם.

לאחרונה נראה שהגעת ליציבות. סיימת סוף סוף את הדוקטורט, עליו עבדת הרבה שנים, וקבלת תואר דוקטור, בנית זוגיות יפה עם ולנטינה, עברתם לדירה, אמנם שכורה, אבל מסודרת, התחלת בתפקיד דיקן הסטודנטים בחוג לתקשורת. הכל נראה מבטיח.

אנחנו מכירים מות בצבא, בתאונות, אבל התקף לב בגיל 47 וחצי, פחות משנה אחרי שלמדנו שגם לב אפשר לתקן?

אנחנו כבר מתגעגעים.

אמא ואבא.

אשכבה – תרצה אתר

הניחו שושנים בשערו.
הוא מת. כמו בבלדות. הלך. אינו.
עכשיו זה לא כמו בשיר שהבטיח.
המת לא חוזר,
הוא איננו פה.

הניחו עציצים קטנים סביב לו.
ולכו. הוא ישן. הוא עצום. הוא סוף.
מדוע כולם נשארים פה זמן רב,
מה יש כאן לעמוד ולחשוב.

מתפללים על משהו. מה יש עוד לבקש עכשיו?
עילוי נשמתו הוא דבר נושן. זה ארע עוד באמצע חייו.
מה יש עוד לעמוד כאן ולזמר זמירות ברוח השרב.

חס.
יש ללכת הביתה עכשיו.
לסגור את כל חלונותיו.
לקחת את כל הדברים הקטנים
שאהב.

רוח שרב. רוח שרב. את יודעת לנשוב בדיוק
בזמן הנכון.
הרוח מכה בגבות הקהל. מביאה אותנו עד עלפון.
לכו מכאן. עכשיו הוא ישן. אינכם מבינים? הוא ברוח.
פעם אחת, סוף סוף, הוא מודה
שהוא רוצה לנוח.